

ביפוי רב ולתקנו בכל התקונים, שהרי בית הכנסת שלמטה עומד בוגר בית הכנסת שלמטה עומד.

בית המקדש למטה הוא עומד כמו בית המקדש שלמטה, שעומד זה בוגר זה. ואותו בית מקדש, כל תקוניו וכל עבודותיו הם אוחם כלים ושפחים, כלם שעשה משה שלמטה. המשכן כמו כלא במדבר, הכל היה כמו שלמטה.

בית המקדש שנבנה שלמה כמו בית המקדש עלה, בכל אינון תקונין, למחיי בתוקנן דלעילא, בי נייח ואחסנתא. הכי בי כנסתא, אctrיך בכל תקוני שפירו, למחיי כגונא עלה, למחיי בית צלotta, לאתקנא תקונין בצלotta, כמה דאיתמו.

זה הוא בי מקדשא דלהוי ביה חלונות, דכתיב, רנייאו ובלוון פתיחן. כגונא דלעילא, רעל דא (שיר השירים ב) משגיח מן החלונות מציע מן החרבים. ואי תימא אפילו בחקלא, בגין דרואה להוי סליק. לאו הכי, דהא אנן צריכין בית וליבא לאשכחא בית למתא, כגונא דביה עצלה, לנחתה דירא עצלה לדירא מחתה.

עוד, שאורה תפלה ואורה רום צריכים לעלות ולצאת מתחז מצוקה ברוך ישרא בוגר ירושלים. ועל זה בחובן המצרי קראתי יה. שציריך מקום זה חוק באורה לשלהם בתוכו אורה רום שלא יסטה ימינה או שמאלה. ובשרה לא יכול הקול לשלם אותו אך, שהרי כמו זה קול השופר נרעה החוצה ברוך ישר מתחז מקום זה, והולך ובוקע רקיעים, ועולה בעלה לעורר רוח שלמטה.

אם אמר, הרי בתוב (בראשית כד) ויצא יצחק לשום בשדה? שוניה

דلمטא, כיימה לךבל בי כנסתא דלעילא. בית המקדש למתא, והוא קאים בגונא דביה המקדש דלעילא, דקאים דא לךבל דא. וההוא בי מקדשא, כל תקונוי, וכל פולחני, וכל אינון מאין, רשותין, כלחו אינון בגונא דלעילא. משכנא דקה עבד משה במדבר, פלא היה בגונא דלעילא.

בי מקדשא דבנה שלמה מלבא, הוא בי נייח כגונא עלה, בכל אינון תקונין, למחיי בתוקנן דלעילא, בי נייח ואחסנתא. הכי בי כנסתא, אctrיך בכל תקוני שפירו, למחיי כגונא עלה, למחיי בית צלotta, לאתקנא תקונין בצלotta, כמה דאיתמו.

זה הוא בי מקדשא דלהוי ביה חלונות, דכתיב, רנייאו ובלוון פתיחן. כגונא דלעילא, רעל דא (שיר השירים ב) משגיח מן החלונות מציע מן החרבים. ואי תימא אפילו בחקלא, בגין דרואה להוי סליק. לאו הכי, דהא אנן צריכין בית וליבא לאשכחא בית למתא, כגונא דביה עצלה, לנחתה דירא עצלה לדירא מחתה.

וتو דההוא צלotta, וזהו רוחא, אctrיך לסלקא, ולנטקא מגו עצקו, בארכ מישר, לךבל ירושלים. (דף ע"א) ועל דא כתיב, (זהלים קח) מן המצרי קראתי יה, אctrיך אחר דחיק בעקו, לשדרא בגויה ההוא רוחא, דלא יסטי לימיינא ולשם מאלא. ובחקלא לא יכול קלא לשדרא ליה הכי, דהא בגונא דא אחר דחיק, ואזיל ובצע רקיין, וסליק בסליקו, לנחתה רוחא לעילא.

אי תימא, דא כתיב, (בראשית כד) ויצא יצחק לשום בשדה. שאני יצחק, דמלחה אחרא